

[Ole Henriksen]

dele arbejdet, ligesom det er dem, der har ejendomsretten til virksomhederne. Når man sammenligner de rettigheder, arbejdsgivere og arbejdstagere har i dag under interessekonflikter, hvor arbejdsgiverne f.eks. har retten til med en halv times varsel at lukke porten og sige: Nu har vi lavet en fysisk blokade over for lønmodtagerne, og dermed har de mistet deres arbejde, eller hvad nu arbejdsgiveren har tænkt sig at gøre, må vi konstatere, at der er helt ulige vilkår.

Jeg tror, at Danmark efterhånden er det samfund i Vesteuropa – måske i hele Europa – som har det mest restriktive arbejdsmarkedssystem, som kan straffe lønmodtagerne.

Dette forslag skærper altså efter vores opfattelse klart tilstandene på en helt urimelig måde, hvor man kan komme op på to års fængsel. Hr. Glistrup vil gerne have det op til fire års fængsel. Det ville selvfølgelig være en måde at løse arbejdsløshedsproblemet på, hvis vi burede alle dem, som kom ud i interessekonflikter, inde i nogle arbejdslejligheder eller noget tilsvarende. Så var det problem løst, men til gengæld kørte der altså heller ingen busser, hvis alle buschaufførerne sad i spjældet i fire år. Så jeg ved ikke, hvordan hr. Glistrup vil løse den knude.

Jeg vil også gerne sige, at forslaget i sig selv indicerer, at fysiske blokader er noget, vi har hver anden dag i dette samfund. Men rent faktisk er der jo utrolig længe imellem, at det skærper til på arbejdsmarkedet, og at man får de nødvendige udluftninger i disse interessekonflikter. Det skulle altså ikke efter vores opfattelse give anledning til, at man nu vil stramme op på det ved at føre bestemmelsen over i straffeloven. Vi kan altså ikke støtte det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

SF's ordfører spurgte mig, hvordan Fremskridtspartiet ville løse det, som han opfattede som en knude. Det er meget let. Ronald Reagan har angivet modellen. Da man fik en vildstrejke, umiddelbart efter at han var tiltrådt – det var nogle flyveledere – sagde han: Hvis I ikke møder på arbejde i overmorgen morgen, er I alle sammen afskedigede uden en øre i pension, uden en øre i understøttelse, uden en øre i opsigesløn eller noget som helst andet. Ud med jer!

Flyvelederne – eller måske rettere ders koner – var så fornuftige, at de alle sammen mødte på arbejde to dage efter.

Havde Det Konservative Folkeparti ikke indsat Conny Dideriksen som formand i HT, havde vi haft en HT-ledelse, som havde sørget for at give disse buschauffører præcis den samme besked allerede for en måned siden, og så havde de alle sammen kørt bus to dage efter. Og hvis de ikke havde gjort det, var de blevet fyret, ville aldrig mere kunne ansættes i HT, ville ikke få én øre i pension, ikke én øre i opsigelseserstatning, ikke én øre i understøttelse fra nogen som helst, og så kunne man nok finde nogle buschauffører, der var villige til at køre. Der er ikke noget som helst praktisk problem i det, som SF's ordfører gjorde til noget, der tilsyneladende skulle frembyde vanskeligheder.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Det forbavser mig ikke, at hr. Glistrup har Ronald Reagan eller andre tidligere præsidenter som forbillede med hensyn til, hvordan man løser den slags konflikter. De metoder har vi set anvendt adskillige steder rundt om i verden, og det er efter min bedste opfattelse noget, der tangerer fascistoide metoder. Hvis man fortsætter i den retning, ender man i et rent fascistisk samfund, og det er klart, at der også må være nogle tilhængere af det i dette samfund, men vi vil altså ikke medvirke til, at vi straffer os ud af den slags problemer.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ved at knægte de forkælede ender vi i et samfund, som er lykkeligt og pragtfuldt for alle, hvor folk kan komme på arbejde, hvor de kan komme til at gøre deres gavn og nytte for samfundet, og hvor det hele fungerer tilfredsstillende, på ganske samme måde som Ronald Reagans indsats i sin tid indvarslede den gode periode på det amerikanske arbejdsmarked.

Derfor må man selvfølgelig gerne fra SF's side som sædvanlig bare udslynge sine forskellige påstande om det fascistoide, og hvad der nu ellers er SF's sprogbrug, men det drejer sig nu engang om at benytte de metoder, at sige, at man har engageret buschauffører til at køre bus. Punktum. At det er det, de skal gøre, og når